

**МІНІСТЕРСТВО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ, ТОРГІВЛІ
ТА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ
(Мінекономіки)**

вул. М. Грушевського 12/2, м. Київ, 01008, тел. (044)200-47-53, факс (044)253-63-71
E-mail: meconomy@me.gov.ua, http://www.me.gov.ua, код ЄДРПОУ 37508596

На № _____ від _____

**Комітет з питань організації
державної влади, місцевого
самоврядування, регіонального
розвитку та містобудування**

*Щодо проекту Закону України
"Про надання будівельної продукції на ринку"
(реєстраційний № 2698 від 28.12.2019)*

Мінекономіки направляє коментарі до зауважень Головного юридичного управління Верховної Ради України до підготовленого до другого читання проекту Закону України "Про надання будівельної продукції на ринку" (реєстраційний № 2698 від 28.12.2019), надані на звернення народного депутата України Шуляк О. О. листом від 26.08.2020 № 3431-03/52261-01, що додається.

Додаток: зазначене на 27 арк.

З повагою

Міністр

Ігор ПЕТРАШКО

Янович 596 67 19

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007CF72E0074EE8200

Підписувач Петрашко Ігор Ростиславович

Дійсний з 30.03.2020 0:00:00 по 30.03.2022 0:00:00

Мінекономіки

3432-02/53450-01 від 01.09.2020
14:35:59

КОМЕНТАРІ

до зауважень Головного юридичного управління
Апарату Верховної Ради України до проекту Закону України
«Про надання будівельної продукції на ринку»
(реєстраційний № 2698 від 28.12.2020)

Положення проекту Закону України	Зміст зауважень Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України	Коментар Мінекономіки
1	2	3
<p>ЗАКОН УКРАЇНИ «Про надання будівельної продукції на ринку» (далі – законопроект)</p>	<p>На виконання Конституції України та у визначений Основним Законом України спосіб розмежування повноважень органів державної влади прийнято Закон України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», відповідно до статті 5 якого саме Кабінет Міністрів України забезпечує здійснення державної політики у сфері технічного регулювання, а також визначає сфери діяльності, в яких відповідні державні органи здійснюють функції технічного регулювання.</p> <p>За своєю суттю поданий законопроект, зважаючи на статтю 10 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», містить ознаки технічного регламенту, який, вочевидь, мав би затверджуватися Кабінетом Міністрів України. а відтак, з огляду на недотримання конституційної моделі організації державної влади в Україні, не забезпечує досягнення заявленої мети законопроекту – "встановлення гармонізованих з європейськими умов надання на ринку будівельної продукції та</p>	<p>Частиною четвертою статті 9 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» встановлено, що технічні регламенти затверджуються <u>законами</u>, актами Кабінету Міністрів України, відповідних державних органів та міністерств, визначених частиною третьою статті 8 цього Закону.</p> <p>Технічні регламенти, якими передбачене застосування процедур оцінки відповідності, затверджуються <u>законами</u> або актами Кабінету Міністрів України.</p> <p>Відповідно до статті 5 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» <i>Кабінет Міністрів України, зокрема у межах своєї компетенції затверджує технічні регламенти, якщо їх не затверджено законами</i> чи актами відповідних державних органів або міністерств, визначених частиною третьою статті 8 цього Закону.</p> <p>Законопроект за своєю суттю є технічним регламентом, яким передбачене застосування процедур оцінки відповідності. Тому, відповідно до норм частини четвертої статті 9 Закону</p>

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007CF72E0074EE8200

Підписувач Петрашко Ігор РостиславовичДійсний з 30.03.2020 0:00:00 по 30.03.2022 0:00:00

Мінекономіки

3431-03/52261-01 від 26.08.2020

17:28:11

1	2	3
	<p>запровадження".</p> <p>Крім того, статтею 2 законопроекту визначається сфера дії цього Закону, що "поширюється на будівельну продукцію, що вводиться в обіг або надається на ринку України". Як відомо, закони України є нормативно-правовими актами вищої юридичної сили, що регулюють найважливіші суспільні відносини шляхом встановлення загальнообов'язкових правил або норм. Відповідно, законами визначається їх дія в часі, просторі та за колом осіб, а не за об'єктом регулювання, що передбачається статтею 2 законопроекту.</p> <p>Звертаємо увагу і на те, що саме Закон України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» визначає правові та організаційні засади розроблення, прийняття та застосування технічних регламентів і передбачених ними процедур оцінки відповідності, у тому числі, суспільних відносин, пов'язаних із встановленням характеристик будівельної продукції, процесів і методів її виробництва.</p> <p>Відтак, прийняття окремого закону стосовно одного і того ж виду продукції та по різному врегульовуючи процедури технічного регулювання щодо цієї продукції, не враховує вимог щодо правової визначеності як елементу верховенства права (стаття 8 Конституції України) та правової позиції Конституційного Суду України, за змістом якої конкретна сфера суспільних відносин не може бути водночас врегульована однопредметними нормативними правовими</p>	<p>відповідності», цей технічний регламент має бути затверджений <u>законом</u> або актом Кабінету Міністрів України.</p> <p>Оскільки законопроектом, який є технічним регламентом, передбачається врегулювати питання, які <i>не врегульовані Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» та можуть бути врегульовані лише законами</i> (зокрема, визначення повноважень органів державної влади, наприклад щодо визначення органу державної влади, до повноважень якого відноситься видача документу дозвільного характеру – свідоцтва про призначення органу з визначення технічної прийнятності та здійснення моніторингу таких органів, щодо затвердження певних нормативно-правових актів тощо), <i>цей технічний регламент має затверджуватись <u>законом</u></i>.</p> <p>Також зазначаємо, що відповідно до абзацу другого статті 2 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» <i>технічними регламентами та процедурами оцінки відповідності, застосування яких передбачене технічними регламентами, можуть бути встановлені особливості регулювання відносин, на які поширюється дія цього Закону</i>.</p> <p>Законопроектом, який є технічним регламентом, відповідно до норм абзацу другого статті 2 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» передбачається визначити особливості регулювання суспільних відносин, пов'язаних із встановленням характеристик будівельної продукції, процесів і методів її виробництва.</p> <p>Відтак, Закон України «Про надання</p>

1	2	3
	<p>актами однакової сили, які за змістом суперечать один одному (абзац п'ятий пункту 3 мотивувальної частини Рішення від 3 жовтня 1997 року № 4-зп).</p>	<p>будівельної продукції на ринку» врегульовуватиме суспільні відносини, пов'язані із встановленням характеристик будівельної продукції, процесів і методів її виробництва, і визначатиме особливості регулювання таких відносин, на які поширюється дія Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».</p> <p>Слід також зазначити, що на відміну від інших технічних регламентів, що приймаються в Україні на основі директив ЄС, які залишають державам-членам ЄС вибір форми та засобів їх впровадження (ст. 288 ДФЄС), законопроект розроблено на основі Регламенту (ЄС) № 305/2011 Європейського Парламенту і Ради щодо встановлення гармонізованих умов для розміщення на ринку будівельної продукції та скасування Директиви Ради № 89/106/ЄЕС (далі – Регламент № 305). Регламенти ЄС не потребують імплементації в національні правові системи і прямо застосовуються усіма державами-членами ЄС, яких вони стосуються (ст. 288 ДФЄС). Таким чином, з огляду на спеціальний характер законопроекту, частину другу статті 2, частини четверту та п'яту статті 9 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» та з огляду на обов'язок імплементації в національну правову систему Регламенту № 305, врегулювання правовідносин на рівні закону може бути визнано оптимальним варіантом.</p>
<p>РОЗДІЛ V ОРГАНИ З ВИЗНАЧЕННЯ ТЕХНІЧНОЇ ПРИЙНЯТНОСТІ</p>	<p>3. Стаття 29 законопроекту визначає механізм призначення органу з визначення технічної прийнятності, який не в повній мірі</p>	<p>Відповідно до норм статей 26, 35-39 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», цим Законом визначено механізм</p>

1	2	3
<p>Стаття 29. Видача або відмова у видачі та анулювання свідоцтва про призначення органу з визначення технічної прийнятності, розширення сфери призначення, моніторинг органів з визначення технічної прийнятності</p> <p>1. Статус органу з визначення технічної прийнятності набувається шляхом видачі органом, що призначає, свідоцтва про призначення органу з визначення технічної прийнятності (далі – свідоцтво про призначення).</p> <p>Свідоцтво про призначення видається щодо однієї або декількох категорій будівельної продукції згідно з переліком категорій будівельної продукції, що затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>2. Видача свідоцтва про призначення органу з визначення технічної прийнятності та розширення сфери його призначення здійснюється відповідно до Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» стосовно призначення органів з оцінки відповідності згідно з відповідними технічними регламентами з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.</p> <p>3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, є органом, що призначає.</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері будівництва, є органом, що проводить оцінювання заявників, які претендують на призначення органом з визначення технічної прийнятності (далі – претендент на</p>	<p><i>відповідає, а інколи взагалі суперечить</i> механізму такого призначення, визначеному у Законі України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».</p> <p>Відтак, одночасне регулювання двома нормативно-правовими актами однакової сили такого механізму, та встановлення відповідних повноважень одному і тому ж центральному органу виконавчої влади, не враховують вимог щодо правової визначеності як елементу верховенства права (стаття 8 Конституції України).</p>	<p>призначення конкретних органів з оцінки відповідності, визначених у частині четвертій статті 25 цього Закону (призначені органи з оцінки відповідності та визнані незалежні організації), <i>для виконання завдань з оцінки відповідності</i>, передбачених певними технічними регламентами.</p> <p>Органи з визначення технічної прийнятності не відносяться ні до визнаних незалежних організацій, ні до призначених органів з оцінки відповідності у розумінні Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», оскільки відповідно до положень законопроекту до завдань органів з визначення технічної прийнятності, на виконання яких вони призначаються, відносяться не лише завдання з оцінки відповідності, а також завдання із розроблення національних документів України з визначення технічної прийнятності (які не відносяться до робіт з оцінки відповідності).</p> <p>Тому, Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» не визначено повноважень органу, що призначає, стосовно призначення органів з визначення технічної прийнятності та, відповідно, не визначений механізм призначення таких органів.</p> <p>У зв'язку із цим, у статті 29 законопроекту пропонується визначити який саме орган державної влади є органом, що призначає, органи з визначення технічної прийнятності, а також визначити механізм їх призначення, який відповідно до норм частини другої статті 29 законопроекту базуватиметься на механізмі, що визначений Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» <i>стосовно</i></p>

1	2	3
<p>призначення) стосовно їх відповідності вимогам до органів з визначення технічної прийнятності, визначених у абзацах другому – четвертому частини першої статті 30 цього Закону (далі – оцінювання претендентів на призначення), та бере участь у здійсненні моніторингу органів з визначення технічної прийнятності стосовно їх відповідності вимогам до органів з визначення технічної прийнятності, визначених у статті 30 цього Закону, та виконання ними своїх обов'язків, установлених цим Законом (далі – моніторинг органів з визначення технічної прийнятності).</p>		<p><i>призначення органів з оцінки відповідності згідно з відповідними технічними регламентами з урахуванням особливостей, визначених цим законопроектом.</i></p>
<p>4. Претендент на призначення подає до органу, що призначає, заяву про призначення органом з визначення технічної прийнятності за встановленою формою.</p> <p>До заяви про призначення органом з визначення технічної прийнятності додаються:</p> <p>1) опис сфери призначення, стосовно якої претендент на призначення заявляє про свою компетентність, який підписується претендентом на призначення. Опис сфери призначення складається за встановленою формою та містить перелік категорій будівельної продукції, щодо якої будуть здійснюватися завдання із визначення технічної прийнятності;</p> <p>2) декларація про те, що керівник, заступники керівника та персонал, відповідальний за виконання завдань із визначення технічної прийнятності, претендента на призначення не провадять</p>	<p>3.1. Так, частиною четвертою цієї статті законопроекту визначено перелік документів, які подаються разом із заявою претендентом на призначення до органу, що призначає. Крім того, законопроектом наголошується, що визначений перелік документів, є вичерпним. При цьому частина друга статті 35 Закону України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності" встановлює "свій" вичерпний перелік документів, що додаються до заяви претендентом на призначення.</p>	<p>З урахуванням змісту завдань, на виконання яких призначатимуться органи з визначення технічної прийнятності, відповідно до норм абзацу четвертого частини першої статті 30 законопроекту актом Кабінету Міністрів України на основі відповідних вимог, установлених до аналогічних органів у Регламенті № 305, будуть затверджені вимоги до їх компетентності (які суттєво відрізняються від вимог, яким повинні відповідати органи з оцінки відповідності, що призначаються відповідно до Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»).</p> <p>Перелік документів, що додаються до заяви на призначення органом з оцінки відповідності згідно з певним технічним регламентом, що визначений у частині другій статті 35 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», ґрунтується на вимогах до таких органів, а з урахуванням того, що такі вимоги відрізняються від тих, яким мають відповідати</p>

1	2	3
<p>будь-яку діяльність, яка може вплинути на незалежність їх суджень або їх добросовісність стосовно діяльності з виконання завдань із визначення технічної прийнятності, на провадження якої він призначається, підписана керівником, заступниками керівника та персоналом, відповідальним за виконання завдань із визначення технічної прийнятності, претендента на призначення;</p> <p>3) довідка про організаційну структуру претендента на призначення із зазначенням прізвища, імені та по батькові посадових осіб, що уповноважені приймати рішення стосовно визначення технічної прийнятності в межах заявленої сфери призначення, підписана претендентом на призначення</p> <p>4) відомості про кваліфікацію та досвід персоналу претендента на призначення, підписані претендентом на призначення</p> <p>5) довідка про наявність у претендента на призначення доступу до засобів та обладнання, необхідних для виконання завдань із визначення технічної прийнятності будівельної продукції в межах заявленого переліку категорій будівельної продукції, щодо якої буде здійснюватися визначення технічної прийнятності, підписана претендентом на призначення;</p> <p>б) копія документу, що встановлює порядок оплати праці персоналу претендента на призначення, який буде залучений до виконання завдань із визначення технічної прийнятності в межах заявленої сфери призначення, засвідчена претендентом на призначення;</p>		<p>органи з визначення технічної прийнятності відповідно до норм законопроекту, цей перелік документів не може бути застосований до претендентів на призначення органами з визначення технічної прийнятності.</p> <p>У зв'язку з цим, у частині четвертій статті 29 законопроекту визначено перелік документів, які додаються претендентом на призначення органом з визначення технічної прийнятності, які забезпечать можливість оцінити його відповідність вимогам саме до органів з визначення технічної прийнятності, визначених у статті 30 законопроекту, а також вимогам до його компетентності, що будуть визначені актом Кабінету Міністрів України на основі вимог до аналогічних органів, визначених у Регламенті № 305.</p>

1	2	3
<p>7) копія настанови з якості претендента на призначення, засвідчена претендентом на призначення;</p> <p>8) копія документу, яким визначений порядок забезпечення конфіденційності, засвідчена претендентом на призначення;</p> <p>9) копія документа, яким визначений порядок розгляду звернень та скарг претендентом на призначення, засвідчена претендентом на призначення;</p> <p>10) відомості про скарги на діяльність претендента на призначення протягом останніх трьох років, підписані претендентом на призначення;</p> <p>11) відомості про систему контролю документообігу претендента на призначення, підписані претендентом на призначення;</p> <p>12) декларація про те, що претендент на призначення не є юридичною особою, в якій є частка держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою окупантом, або кінцевими бенефіціарами якої є резиденти цих держав, а також стосовно якої не застосовано спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України «Про санкції», та яка не є пов'язаною з ними особою, підписана претендентом на призначення.</p> <p>Зазначений у цій частині перелік документів, що додаються до заяви про призначення органом з визначення технічної прийнятності, є вичерпним.</p> <p>5. Органам з визначення технічної прийнятності не присвоюються ідентифікаційні номери.</p>	<p>Частина п'ята статті 29 законопроекту встановлює, що органам з визначення технічної прийнятності не присвоюється</p>	<p>Відповідно до норм статей 26 та 35 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», цим Законом визначено</p>

1	2	3
	<p>ідентифікаційний номер. Це не відповідає частині п'ятій статті 35 Закону України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності" згідно з якою "орган, що призначає, присвоює призначеним органам ідентифікаційні номери".</p>	<p>процедуру призначення органів з оцінки відповідності та визнаних незалежних організації для виконання завдань з оцінки відповідності, передбачених певними технічними регламентами.</p> <p>При цьому, ідентифікаційні номери присвоюються лише призначеним органам з оцінки відповідності, а визнаним незалежним організаціям такі ідентифікаційні номери не присвоюються (частина третя статті 26 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»).</p> <p>Відповідно до положень законопроекту призначенню підлягають також дві категорії суб'єктів – органи з визначення технічної прийнятності та органи з оцінки відповідності (статті відповідно 29 та 35 законопроекту).</p> <p>Як впливає із термінології Регламенту № 305 органи технічної атестації (відповідно до положень законопроекту це органи з визначення технічної прийнятності) є <i>призначеними</i> органами (<i>designated bodies</i>) (стаття 29 Регламенту № 305) і водночас Регламент № 305 передбачає окремо <i>нотифіковані органи</i> (відповідно до законопроекту це органи з оцінки відповідності) (пункти 48, 53 Преамбули, частина друга статті 9, стаття 39 Регламенту № 305).</p> <p>При цьому, згідно зі статтею 49 Регламенту № 305 Комісія присвоює ідентифікаційний номер лише кожному <i>нотифікованому</i> органу (<i>notified body</i>), а органам технічної атестації такі ідентифікаційні номери не присвоюються.</p> <p>Відповідно до частини третьої статті 10 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» у разі якщо технічний регламент</p>

1	2	3
<p>6. Орган з визначення технічної прийнятності може одночасно мати статус призначеного органу з оцінки відповідності, кожен із яких набувається у встановленому Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» порядку з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.</p>	<p>Частина шоста цієї статті законопроекту передбачає, що орган з визначення технічної прийнятності може одночасно мати статус призначеного органу з оцінки відповідності. Відтак, залишається не зрозумілим як такий орган, маючи подвійний статус, буде відображатися у реєстрі призначених органів і визнаних незалежних організацій, а також одночасно і мати, і не мати ідентифікаційний номер, присвоєний органом, що призначає.</p> <p>Відтак, таке суперечливе нормативне регулювання відповідних відносин на законодавчому рівні не забезпечує прав і свобод людини та їх гарантії, що визначають зміст і спрямованість діяльності держави (частина друга статті 3 Конституції України).</p>	<p>розробляється на основі акта законодавства Європейського Союзу, зміст, форма та структура такого технічного регламенту повинні максимально повно і точно відповідати змісту, формі та структурі відповідного акта законодавства Європейського Союзу з урахуванням можливості врегулювання конкретних суспільних відносин нормами актів законодавства України.</p> <p>Тобто положення законопроекту стосовно не присвоєння ідентифікаційних номерів органам з визначення технічної прийнятності повністю відповідають Регламенту № 305 та не суперечать положенням Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».</p> <p>У переліку відповідних органів, які нотифіковані для цілей Регламенту № 305, містяться органи, які одночасно мають статус органу технічної атестації (без ідентифікаційного номеру) та нотифіковано органу (із зазначенням його ідентифікаційного номеру). При цьому у відповідному переліку такий орган ідентифікуються, оскільки він зазначається двічі (із відповідним позначенням його статусу ТАВ чи NB та різними сферами його нотифікації).</p> <p>Зазначаємо, що на сьогодні відповідна практика (поєднання різних статусів в одному органі з оцінки відповідності і внесенням такого органу до реєстру призначених органів з оцінки відповідності і визнаних незалежних організацій) вже існує в Україні відносно Технічного регламенту обладнання, що працює під тиском, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16.01.2019 № 27.</p>

1	2	3
		<p>Так, відповідно до норм частини четвертої статті 26 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» орган з оцінки відповідності може одночасно мати статус призначеного органу з оцінки відповідності та визнаної незалежної організації, кожен із яких набувається у встановленому цим Законом порядку.</p> <p>При цьому, такий орган з оцінки відповідності як визнана незалежна організація (без присвоєного ідентифікаційного номеру) і як призначений орган з оцінки відповідності (з присвоєним ідентифікаційним номером) двічі вноситься до реєстру призначених органів з оцінки відповідності і визнаних незалежних організацій із відповідним позначенням його статусу «ВНО» (для визнаної незалежної організації) чи ООВ (для призначеного органу з оцінки відповідності) та різними сферами його призначення відносно Технічного регламенту обладнання, що працює під тиском, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16.01.2019 № 27.</p>
<p>8. Відомості про органи з визначення технічної прийнятності вносяться до реєстру призначених органів і визнаних незалежних організацій, який ведеться відповідно до Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».</p>	<p>3.2. Частиною восьмою статті 29 законопроекту передбачається внесення відомостей про органи з визначення технічної прийнятності до реєстру призначених органів і визнаних незалежних організацій, ведення якого здійснюється відповідно до Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».</p> <p>По-перше, зазначений Закон не містить порядку ведення цього реєстру. Відповідно до частини першої статті 6 Закону України «Про</p>	<p>Частиною восьмою статті 29 законопроекту передбачається, що відомості про органи з визначення технічної прийнятності вносяться до реєстру призначених органів і визнаних незалежних організацій, <u>який ведеться відповідно до Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», а не який ведеться у порядку, визначеному цим Законом.</u></p> <p>Оскільки відповідно до частини першої статті 6 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» порядок формування та</p>

1	2	3
	<p>технічні регламенти та оцінку відповідності» порядок формування та ведення реєстру призначених органів і визнаних незалежних організацій <u>визначає центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання</u> (відповідний Порядок затверджено наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 10 лютого 2016 року № 224 та зареєстровано у Міністерстві юстиції України 25 лютого 2016 року за № 295/28425).</p> <p>По-друге, пункт 3 згаданого вище Порядку передбачає, що Реєстр є електронною базою даних, що містить відомості про призначені <u>органи з оцінки відповідності</u>, а не органи з визначення технічної прийнятності, як це передбачено проектом.</p>	<p>ведення реєстру призначених органів з оцінки відповідності і визнаних незалежних організацій визначає центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання (відповідний Порядок затверджено наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 10 лютого 2016 року № 224 та зареєстровано у Міністерстві юстиції України 25 лютого 2016 року за № 295/28425 (далі – Порядок)), то згідно з нормами частини восьмої статті 29 законопроекту відомості про органи з визначення технічної прийнятності будуть вноситись до вказаного реєстру у зазначеному Порядку.</p> <p>При цьому, після прийняття законопроекту, вказаний Порядок буде доповнений відповідними положеннями щодо формування та внесення відомостей про органи з визначення технічної прийнятності до відповідного реєстру.</p>
<p>13. Орган, що призначає, анулює свідоцтво про призначення у разі:</p> <p>1) звернення органу з визначення технічної прийнятності за власним бажанням з відповідною заявою за встановленою формою;</p> <p>2) припинення органу з визначення технічної прийнятності шляхом злиття, приєднання, поділу, перетворення або ліквідації.</p> <p>Орган, що призначає, видає наказ про анулювання свідоцтва про призначення не пізніше двадцяти робочих днів з дня одержання відповідної заяви чи інформації з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань України.</p>	<p>Частинами тринадцятою і чотирнадцятою статті 29 законопроекту передбачено лише анулювання свідоцтва, на відміну від Закону України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності", статтею 37 якого передбачено також можливість призупинення дії свідоцтва та скорочення сфери призначення.</p> <p>Такий підхід ставить у нерівне становище окремі категорії суб'єктів господарювання (органи з визначення технічної прийнятності, органи з оцінки відповідності). Це не враховує вимог Конституції України, а саме її частини четвертої статті 13, за змістом якої усі суб'єкти права власності рівні перед законом. Відтак, пропонуване законопроектом</p>	<p>Відповідно до частини першої статті 50 Регламенту № 305 якщо <u>нотифікуючий</u> орган, встановив або йому було повідомлено, що <u>нотифікований</u> орган більше не відповідає вимогам, передбаченим статтею 43, або що він не виконує своїх зобов'язань, орган, що нотифікує <u>обмежує, призупиняє</u> або <u>відкликає</u> нотифікацію, якщо це необхідно залежно від серйозності невиконання цих вимог або виконання цих зобов'язань. Тобто стаття 50 Регламенту стосується нотифікації і нотифікованих органів, тоді як органи з технічної атестації (відповідно до законопроекту органи з визначення технічної прийнятності) є призначеними органами, до яких Регламентом № 350 не передбачено аналогічних</p>

1	2	3
	положення запроваджує додаткові обмеження щодо здійснення гарантованих Конституцією та законами України прав наведеними особами.	вимог.
<p>14. Орган, що призначає, звертається до адміністративного суду з позовом про застосування заходу реагування у виді анулювання свідоцтва про призначення за наявності хоча б однієї з таких підстав:</p> <p>1) <i>за результатами планової або позапланової перевірки органу з визначення технічної прийнятності встановлено факт або підтверджено раніше одержану інформацію про те, що цей орган з визначення технічної прийнятності не відповідає вимогам до органів з визначення технічної прийнятності, встановленим у статті 30 цього Закону, або не виконує своїх обов'язків, визначених цим Законом;</i></p> <p>2) встановлення факту надання органом з визначення технічної прийнятності у заяві про призначення чи розширення сфери призначення, та документах, що додаються до такої заяви, недостовірних відомостей (крім технічних помилок), про що посадова особа органу, що призначає, складає відповідний акт;</p> <p>3) відмова органу з визначення технічної прийнятності в допуску посадових осіб органу, що призначає, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері будівництва, та/або відповідних фахівців, залучених відповідно до частини вісімнадцятої цього Закону, до проведення його планової або позапланової</p>	<p>3.4. Частиною чотирнадцятою статті 29 законопроекту наведено перелік підстав, за яких орган, що призначає, звертається до адміністративного суду, що перш за все мало б регулюватися процесуальним законодавством, з позовом про застосування заходу реагування у виді анулювання свідоцтва. З приводу чого звертаємо увагу на наступне.</p> <p>3.4.1. Абзац другий цієї частини статті законопроекту на відміну від Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» (пункт 3 частини першої статті 37) не допускає можливості усунути недоліки (невідповідність встановленим вимогам чи неможливість виконання обов'язків) призначеному органу за результатами планової або позапланової перевірки.</p> <p>Слід зазначити, що одним із основних принципів державного нагляду (контролю) є презумпція правомірності діяльності суб'єкта господарювання у разі, якщо норми різних законів чи різних нормативно-правових актів допускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків суб'єкта господарювання та/або повноважень органу державного нагляду (контролю) (стаття 3 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»).</p> <p>Як наслідок, положення законопроекту</p>	<p>Положеннями пункту 3 частини першої статті 37 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» <i>не передбачено</i> можливості усунути недоліки (невідповідність встановленим вимогам чи неможливість виконання обов'язків) призначеному органу за результатами планової або позапланової перевірки.</p> <p>Так, відповідно до норм частини першої статті 37 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» у разі якщо виявлено недоліки, <i>не надається</i> можливість їх усунути, а навпаки - <u>якщо відсутня можливість усунення</u> виявлених недоліків, орган, що призначає, звертається до адміністративного суду з позовом про застосування заходу реагування у виді скорочення сфери призначення або анулювання свідоцтва про призначення, якщо ж <u>така можливість існує</u> – у виді призупинення дії такого свідоцтва.</p> <p>Відповідно до положень частини третьої статті 30 Регламенту № 305, якщо орган технічної атестації (відповідно до законопроекту орган з визначення технічної прийнятності) більше не відповідає вимогам до них, його призначення <i>відкликається</i>.</p> <p>При цьому для нотифікованих органів (призначені органи з оцінки відповідності згідно із законопроектом) в аналогічному випадку передбачено обмеження, призупинення чи відкликання такої нотифікації (частина перша статті 50 Регламенту № 305).</p>

1	2	3
<p>перевірки з підстав, не передбачених законом, або вчинення інших дій, що перешкоджають законному проведенню його планової або позапланової перевірки, про що посадові особи, які проводять відповідну перевірку, складають акт;</p> <p>4) встановлення факту виконання органом з визначення технічної прийнятності поза сферою його призначення завдань із визначення технічної прийнятності будь-якої категорії будівельної продукції, про що посадова особа органу, що призначає, складає відповідний акт;</p> <p>5) <i>встановлення факту не виконання органом з визначення технічної прийнятності правил і рішень національної організації органів з визначення технічної прийнятності.</i></p> <p>У разі набрання законної сили відповідним судовим рішенням орган, що призначає, видає наказ про анулювання свідоцтва про призначення у строк, передбачений законом для виконання судових рішень. Свідоцтво про призначення вважається анульованим з дня набрання законної сили відповідним рішенням адміністративного суду.</p>	<p>фактично обмежить обсяг існуючих прав у тому числі фізичних осіб. Це порушує вимоги частини третьої статті 22 Конституції України щодо недопущення звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів.</p>	<p>Тобто Регламентом № 305 не передбачено можливості усунення недоліків органом технічної атестації та нотифікованим органом до відкликання їх призначення (нотифікації), а також не передбачено у разі виявлення недоліків у органу технічної атестації призупиняти призначення чи обмежувати сферу його призначення, а лише відкликання призначення (анулювання свідоцтва про призначення відповідно до законопроекту).</p> <p>Відповідно до частини третьої статті 10 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» у разі якщо технічний регламент розробляється на основі акта законодавства Європейського Союзу, зміст, форма та структура такого технічного регламенту повинні максимально повно і точно відповідати змісту, формі та структурі відповідного акта законодавства Європейського Союзу з урахуванням можливості врегулювання конкретних суспільних відносин нормами актів законодавства України.</p> <p>У зв'язку із цим, положення частини чотирнадцятої статті 29 законопроекту відповідають аналогічним положенням Регламенту № 305, та не можуть вважатись такими, що допускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків суб'єкта господарювання та/або повноважень органу державного нагляду (контролю), оскільки частиною сімнадцятою статті 29 законопроекту визначено, що моніторинг (у тому числі планові та позапланові перевірки) органів з визначення технічної прийнятності здійснюється відповідно до Закону України «Про технічні регламенти та</p>

1	2	3
	<p>3.4.2. Абзац шостий частини чотирнадцятої названої статті законопроекту визначає підставою для звернення до адміністративного суду з позовом про застосування заходу реагування у виді анулювання свідоцтва про призначення встановлення факту невиконання органом з визначення технічної прийнятності правил і рішень національної організації органів з визначення технічної прийнятності, яка згідно з частиною другою статті 31 законопроекту є об'єднанням підприємств, що здійснює некомерційну господарську діяльність.</p>	<p>оцінку відповідності» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом (тобто у випадку виявлення недоліків застосовуватимуться норми частини чотирнадцятої статті 29 законопроекту, а не норми частини першої статті 37 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»). Також відповідно до абзацу шостого частини сімнадцятої статті 29 законопроекту проведення планових та позапланових перевірок органів з визначення технічної прийнятності здійснюватиметься згідно із Законом України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.</p> <p>Окремо зазначаємо, що фізичні особи не можуть бути призначені органами з визначення технічної прийнятності (відповідно до норм статті 30 законопроекту такими органами можуть бути лише юридичні особи).</p> <p>Відповідно до норм частини шостої статті 31 законопроекту орган з визначення технічної прийнятності <i>зобов'язаний</i> бути членом національної організації органів з визначення технічної прийнятності та <i>виконувати всі її правила та рішення</i>. Орган з визначення технічної прийнятності вважається членом національної організації органів з визначення технічної прийнятності з дня видачі свідоцтва про його призначення.</p> <p>Цей обов'язок органу з визначення технічної прийнятності <i>не відноситься до організаційно-господарських зобов'язань</i> у зв'язку із членством</p>

1	2	3
	<p>Щодо організаційно-господарських зобов'язань суб'єктів, то вони можуть виникати між суб'єктами господарювання, які разом організують об'єднання підприємств, з договору та набувати форми договору.</p> <p>Спори, що виникають між учасниками об'єднання, вирішуються в порядку, передбаченому статутом об'єднання, або в судовому порядку відповідно до закону (частина шоста статті 122 Господарського кодексу України).</p> <p>Оскільки законопроект не визначає правового статусу національної організації органів з визначення технічної прийнятності як суб'єкта владних повноважень, згідно з визначенням, наведеним у Кодексі адміністративного судочинства України (пункт 7 частини першої статті 4), то відповідно до частини третьої статті 19 цього Кодексу адміністративні суди не розглядають позовні вимоги, які є похідними від вимог у приватно-правовому спорі і заявлені разом з ними, якщо цей спір підлягає розгляду в порядку іншого, ніж адміністративне, судочинства.</p>	<p>у національній організації органів з визначення технічної прийнятності, а є його обов'язком як суб'єкта, що отримав статус органу з визначення технічної прийнятності шляхом видачі йому відповідного свідоцтва.</p> <p>Відповідно, у разі не дотримання цього обов'язку органом з визначення технічної прийнятності свідоцтво про його призначення має бути анульовано.</p> <p>При цьому, відповідно до положень частини шістнадцятої статті 29 законопроекту порядок видачі або відмови у видачі свідоцтва про призначення органу з визначення технічної прийнятності, розширення сфери призначення та анулювання такого свідоцтва про призначення встановлюється Кабінетом Міністрів України відповідно до положень Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» та цього Закону.</p> <p>Відповідно до абзаців п'ятого та десятого частини сьомої статті 4¹ Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» для застосування заходу реагування у виді анулювання документа дозвільного характеру за наявності такої підстави (встановлення факту невиконання органом з визначення технічної прийнятності правил і рішень національної організації органів з визначення технічної прийнятності) дозвільний орган, що видав документ дозвільного характеру, звертається до адміністративного суду з відповідним позовом, а рішення дозвільного органу про анулювання документа дозвільного характеру може бути оскаржено до адміністративного суду.</p>

1	2	3
<p>4. Претендент на призначення подає до органу, що призначає, заяву про призначення органом з визначення технічної прийнятності за встановленою формою.</p> <p>До заяви про призначення органом з визначення технічної прийнятності додаються:</p> <p>...</p> <p>б) <i>копія документу, що встановлює порядок оплати праці персоналу претендента на призначення, який буде залучений до виконання завдань із визначення технічної прийнятності в межах заявленої сфери призначення, засвідчена претендентом на призначення;</i></p> <p>...</p>	<p>3.5. Окрему увагу слід звернути на некоректність формулювань, що застосовуються у цій статті законопроекту.</p> <p>3.5.1. Так, абзацом восьмим частини четвертої передбачається подача претендентом на призначення <u>копії документа, що встановлює порядок оплати праці</u> персоналу претендента на призначення.</p> <p>За трудовим договором власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган чи фізична особа зобов'язується виплачувати працівникові заробітну плату і забезпечувати умови праці, необхідні для виконання роботи, передбачені законодавством про працю, колективним договором і угодою сторін (стаття 21 Кодексу законів про працю України).</p> <p>Відповідно до статті 15 Закону України "Про оплату праці" форми і системи оплати праці, норми праці, розцінки, тарифні сітки, схеми посадових окладів, умови запровадження та розміри надбавок, доплат, премій, винагород та інших заохочувальних, компенсаційних і гарантійних виплат встановлюються підприємствами у колективному договорі.</p> <p>Слід зазначити, що саме Закон України «Про оплату праці» і <u>визначає організаційні засади оплати праці</u> працівників, які перебувають у трудових відносинах, на підставі трудового договору з підприємствами, установами, організаціями усіх форм власності та господарювання.</p> <p>Відтак, з метою уникнення множинного</p>	<p>Перелік документів, які додаються до заяви на призначення, що визначений у частині четвертій статті 29 законопроекту, ґрунтується на вимогах до таких органів, що встановлені у статті 30 законопроекту і на відповідність яким буде проводитись оцінювання претендентів на призначення.</p> <p>До таких вимог, зокрема відносяться вимоги до компетентності органів з визначення технічної прийнятності, які відповідно до норм абзацу четвертого частини першої статті 30 законопроекту будуть затверджуватись актом Кабінету Міністрів України.</p> <p>Вимоги до компетентності органів з визначення технічної прийнятності визначатимуться на основі відповідних вимог, установлених до аналогічних органів у Регламенті № 305 (Додаток IV, таблиця 2), однією з яких є вимога що, винагорода персоналу не повинна залежати від кількості виконаних оцінок або результатів таких оцінок.</p> <p>Відповідно, в рамках оцінювання відповідності претендента на призначення органом з визначення технічної прийнятності, необхідно буде перевірити його відповідність, зокрема вимозі щодо незалежності розміру оплати праці його персоналу, який буде залучений до виконання завдань із визначення технічної прийнятності, від кількості виконаних завдань із визначення технічної прийнятності та від їх результатів.</p> <p>З урахуванням зауважень Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України пропонуємо абзац восьмий частини</p>

1	2	3
<p>7. У наказі та свідоцтві про призначення зазначаються:</p> <p>1) найменування та місцезнаходження органу з визначення технічної прийнятності, його ідентифікаційний код з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань України;</p> <p>2) назва цього Закону;</p> <p>3) <i>сфера призначення, яка складається з переліку категорій будівельної продукції, щодо яких призначено орган з визначення технічної прийнятності.</i></p>	<p>тлумачення, формулювання «документ, що встановлює порядок оплати праці» потребує уточнення.</p> <p>3.5.2. Частиною сьомою статті 29 законопроекту сферу призначення визначено відносно категорій будівельної продукції, хоча таке призначення, за іншими положеннями проекту, здійснюється щодо органу з визначення технічної прийнятності, а не будівельної продукції. Така внутрішня суперечність проекту призведе до правової невизначеності, що є порушенням статті 8 Конституції України. Тому, доречно визначати сферу призначення відносно певних дій (визначення технічної прийнятності) щодо відповідних категорій будівельної продукції.</p>	<p>четвертої статті 29 законопроекту викласти у такій редакції:</p> <p><i>«б) копія документу, який підтверджує, що розмір оплати праці персоналу претендента на призначення, не залежить від кількості виконаних завдань із визначення технічної прийнятності та їх результатів в межах заявленої сфери призначення засвідчена претендентом на призначення;».</i></p> <p>Відповідно до частини першої статті 29 законопроекту орган з визначення технічної прийнятності призначається на виконання завдань з визначення технічної прийнятності <i>однієї або декількох категорій будівельної продукції</i> згідно з переліком категорій будівельної продукції, що затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Сферою призначення органу з визначення технічної прийнятності є <i>перелік категорій будівельної продукції</i>, компетентність на виконання завдань з визначення технічної прийнятності такої продукції, підтверджена в рамках оцінювання претендента на призначення.</p> <p>Згідно із положеннями статті 29 Регламенту № 305 органи технічної атестації призначаються відносно однієї чи декількох типів виробів, що перелічені у таблиці 1 додатка IV Регламенту № 305 (відповідний перелік категорій будівельної продукції затверджуватиметься Кабінетом Міністрів України на виконання норм частини першої статті 29 законопроекту на основі відповідного переліку, що визначений у таблиці 1 додатка IV Регламенту № 305).</p> <p>У переліку відповідних органів, нотифікованих для цілей Регламенту № 305, містяться органи</p>

1	2	3
		<p>технічної атестації із зазначенням, зокрема сфери їх нотифікації – переліку типів виробів, що перелічені у таблиці 1 додатка IV Регламенту № 305.</p> <p>У зв'язку з цим, положення частини сьомої статті 29 законопроекту повною мірою відповідають аналогічним положенням статті 29 Регламенту № 305.</p> <p>З урахуванням зауважень Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України з метою усунення можливої суперечності пропонуємо частину першу статті 29 законопроекту викласти у такій редакції:</p> <p>«1. Статус органу з визначення технічної прийнятності набувається шляхом видачі органом, що призначає, свідоцтва про призначення органу з визначення технічної прийнятності на виконання завдань із визначення технічної прийнятності будівельної продукції (далі – свідоцтво про призначення).»</p>
<p>Стаття 29. Видача або відмова у видачі та анулювання свідоцтва про призначення органу з визначення технічної прийнятності, розширення сфери призначення, моніторинг органів з визначення технічної прийнятності</p> <p>Стаття 30. Вимоги до органів з визначення технічної прийнятності</p> <p>1. Органи з визначення технічної прийнятності здійснюють оцінку та видають висновки про технічну прийнятність стосовно категорій будівельної продукції, щодо якої їх</p>	<p>4. Статтями 29 і 30 законопроекту не передбачено обов'язку акредитації органів з визначення технічної прийнятності.</p> <p>Однак, здійснивши системний аналіз чинного законодавства, слід зазначити таке.</p> <p>Відповідно до визначення наведеного у Законі України «Про акредитацію органів з оцінки відповідності» акредитація органів з оцінки відповідності – це засвідчення національним органом України з акредитації того, що орган з оцінки відповідності відповідає вимогам національних стандартів, гармонізованих з відповідними міжнародними</p>	<p>Відповідно до положень законопроекту до завдань органів з визначення технічної прийнятності в рамках видачі висновку про технічну прийнятність відносяться <i>завдання із розроблення національних документів України з визначення технічної прийнятності</i> (у разі якщо продукція не охоплюється або не повністю охоплюється жодною регламентною технічною специфікацією).</p> <p>Провадження діяльності органами з визначення технічної прийнятності щодо розроблення національних документів України з визначення технічної прийнятності <i>не відносяться до робіт з</i></p>

1	2	3
<p>було призначено.</p> <p>Органи з визначення технічної прийнятності є юридичними особами – резидентами України незалежно від форми власності.</p> <p>Органами з визначення технічної прийнятності не можуть бути:</p> <p>юридичні особи, в яких є частка держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою окупантом або кінцевими бенефіціарами таких юридичних осіб є резиденти цих держав;</p> <p>юридичні особи, стосовно яких застосовано спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України «Про санкції», а також пов’язані з ними особи.</p> <p>Органи з визначення технічної прийнятності повинні відповідати вимогам щодо їх компетентності, затвердженим Кабінетом Міністрів України, в межах сфери їх призначення.</p> <p>2. Органи з визначення технічної прийнятності повинні оприлюднити свою організаційну структуру із зазначенням прізвищ посадових осіб, що уповноважені приймати рішення всередині органу.</p>	<p>та європейськими стандартами або вимогам міжнародних чи європейських стандартів. У статті 10 згаданого Закону наводиться перелік органів з оцінки відповідності, які згідно з цим Законом можуть бути акредитовані національним органом України з акредитації, це зокрема і органи із сертифікації продукції та інші органи з оцінки відповідності.</p> <p>Також, Закон України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» (частина третя статті 33) наголошує, що відповідність органу з оцінки відповідності критеріям, установленим стандартами з переліку національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності органів з оцінки відповідності спеціальним вимогам до призначених органів і визнаних незалежних організацій, може бути <u>доведена виключно шляхом акредитації такого органу національним органом України з акредитації</u>, а в разі якщо національний орган України з акредитації не здійснює акредитацію щодо відповідних видів діяльності з оцінки відповідності, – національним органом з акредитації іншої держави, який є членом міжнародної або регіональної організації з акредитації.</p> <p>Враховуючи вищевикладене та зважаючи на визначення терміну «процедура оцінки відповідності – будь-яка процедура, яка безпосередньо чи опосередковано використовується для визначення того, що задані вимоги виконуються» (Закон України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»), провадження діяльності</p>	<p><i>оцінки відповідності і не є процедурою оцінки відповідності у розумінні Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».</i></p> <p>Відповідно, органи з визначення технічної прийнятності під час розроблення національних документів України з визначення технічної прийнятності не виконують роботи з оцінки відповідності, а отже <i>не є органами з оцінки відповідності у розумінні Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».</i></p> <p>Відтак, до органів з визначення технічної прийнятності (як органів, що розробляють національні документи України з визначення технічної прийнятності) не застосовуються положення Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» щодо акредитації <i>органів з оцінки відповідності як єдиного способу доведення їх відповідності спеціальним вимогам до таких органів.</i></p> <p>Згідно із статтею 10 Закону України «Про акредитацію органів з оцінки відповідності» у випадках, встановлених законодавством, національний орган України з акредитації може акредитувати інших осіб, ніж органи з оцінки відповідності, та засвідчувати компетентність осіб щодо провадження діяльності іншої, ніж оцінка відповідності.</p> <p>Проте, відповідно до статті 5 Закону України «Про акредитацію органів з оцінки відповідності» одним із основних принципів діяльності з акредитації є її <i>добровільність</i>.</p> <p>Згідно з нормами Регламенту № 305, положення якого імплементує законопроект, ним передбачено дві категорії суб’єктів, що нотифікуються – органи технічної атестації</p>

1	2	3
	<p>органів з визначення технічної прийнятності (по факту здійснення «процедури оцінки відповідності») без акредитації не узгоджується з законами України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» та «Про акредитацію органів з оцінки відповідності».</p>	<p>(відповідно до положень законопроекту це органи з визначення технічної прийнятності) та нотифіковані органи (відповідно до законопроекту це органи з оцінки відповідності) (статті відповідно 29 та 40 Регламенту № 305).</p> <p>При цьому, Регламентом № 305 з урахуванням специфіки завдань, які виконуються органами технічної атестації та органами з оцінки відповідності, чітко розмежовані вимоги до них та процедури їх нотифікації.</p> <p>Так, відповідно до статті 47 Регламенту № 305 орган з оцінки відповідності, що претендує на статус нотифікованого органу, до заяви на нотифікацію додає свідоцтво про його акредитацію (у разі його наявності), яким підтверджується відповідність такого органу вимогам до нотифікованих органів.</p> <p>Проте, відповідно до статті 29 Регламенту № 305, якою регулюється питання, зокрема призначення органів технічної атестації, оцінювання відповідності претендентів на призначення такими органами, вимогам до їх компетентності, віднесено виключно до компетенції держав-членів і Регламентом № 305 не передбачається, що підтвердити таку компетентність можливо шляхом акредитації.</p> <p>Відповідно до частини третьої статті 10 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» у разі якщо технічний регламент розробляється на основі акта законодавства Європейського Союзу, зміст, форма та структура такого технічного регламенту повинні максимально повно і точно відповідати змісту, формі та структурі відповідного акта законодавства Європейського Союзу з</p>

1	2	3
		<p>урахуванням можливості врегулювання конкретних суспільних відносин нормами актів законодавства України.</p> <p>З огляду на зазначене, положення статтей 29 та 30 законопроекту щодо провадження діяльності органів з визначення технічної прийнятності без акредитації повною мірою відповідає аналогічним положенням Регламенту № 305 та не суперечить положенням Законів України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» та «Про акредитацію органів з оцінки відповідності».</p>
<p>Стаття 31. Координація діяльності органів з визначення технічної прийнятності та національна організація органів з визначення технічної прийнятності</p> <p>1. Органи з визначення технічної прийнятності є членами національної організації органів з визначення технічної прийнятності.</p> <p>2. Національна організація органів з визначення технічної прийнятності є об'єднанням підприємств, що здійснює некомерційну господарську діяльність.</p> <p>3. Статут національної організації органів з визначення технічної прийнятності погоджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва.</p> <p>4. Національна організація органів з визначення технічної прийнятності виконує такі завдання: організовує координацію діяльності органів</p>	<p>5. Статтею 31 законопроекту визначено порядок координації діяльності органів з визначення технічної прийнятності, правовий статус національної організації органів з визначення технічної прийнятності, що є об'єднанням підприємств, яке здійснює некомерційну господарську діяльність, та до завдань якої належить організація координації діяльності органів з визначення технічної прийнятності.</p> <p>Додатково слід зазначити, що обов'язковість членства органів з визначення технічної прийнятності у національній організації органів з визначення технічної прийнятності, визначена частинами першою і шостою статті 31 законопроекту, є порушенням абзацу третього частини першої статті 31 Господарського кодексу України, яким визначено, що примушування суб'єктів господарювання до вступу в господарські організації та інші об'єднання визнається</p>	<p>Відповідно до норм частини шостої статті 31 законопроекту орган з визначення технічної прийнятності <i>зобов'язаний</i> бути членом національної організації органів з визначення технічної прийнятності та <i>виконувати всі її правила та рішення</i>.</p> <p>Цей обов'язок органу з визначення технічної прийнятності <i>не впливає із участі у діяльності</i> національної організації органів з визначення технічної прийнятності як суб'єкта господарювання в об'єднанні таких суб'єктів, а є його обов'язком у зв'язку із отриманням статусу призначеного органу з визначення технічної прийнятності, який набуватиметься суб'єктом господарювання відповідно до Закону України «Про надання будівельної продукції на ринку».</p> <p>Відповідно до положень статті 31 Регламенту № 305 органи технічної атестації засновують організацію для технічної атестації і повинні виконувати всі її правила та рішення.</p> <p>Також відповідно до пунктів 22 та 23 Преамбули Регламенту № 305 надання технічної</p>

1	2	3
<p>з визначення технічної прийнятності та, у разі необхідності, забезпечує співпрацю та консультації з іншими заінтересованими сторонами;</p> <p>забезпечує обмін інформацією про кращі практики між органами з визначення технічної прийнятності з метою сприяння їх більшій ефективності та підвищенню рівня послуг, що надаються виробникам;</p> <p>координує застосування процедур, передбачених порядком розроблення та прийняття національних документів України з визначення прийнятності, встановленим відповідно до частини третьої статті 19, та надає необхідну для цього підтримку;</p> <p>розробляє та приймає національні документи України з визначення прийнятності;</p> <p>інформує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, щодо будь-яких питань, пов'язаних з підготовкою національних документів України з визначення технічної прийнятності, а також про будь-які аспекти застосування процедур розроблення та прийняття національних документів України з визначення технічної прийнятності;</p> <p>надає органу, що призначає, інформацію про орган з визначення технічної прийнятності, який не виконує своїх обов'язків відповідно до цього Закону, а також своїх завдань відповідно до порядку розроблення та прийняття національних документів України з визначення</p>	<p>дискримінацією суб'єктів господарювання. Відзначаємо, що будь-яке порушення свободи добровільності об'єднання у громадські організації, проголошене Конституцією України, є порушенням приписів її статті 36.</p>	<p>атестації має бути довірене державами-членами органам технічної атестації. Органи технічної атестації мають створити організацію таких органів за підтримки фінансування ЄС для координації та прозорості процедури надання документів про результати технічної атестації. При цьому завдання та вимоги до органів з визначення технічної прийнятності мають бути визначені на рівні Європейського Союзу.</p> <p>Відповідно до частини третьої статті 10 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» у разі якщо технічний регламент розробляється на основі акта законодавства Європейського Союзу, зміст, форма та структура такого технічного регламенту повинні максимально повно і точно відповідати змісту, формі та структурі відповідного акта законодавства Європейського Союзу з урахуванням можливості врегулювання конкретних суспільних відносин нормами актів законодавства України.</p> <p>У зв'язку із цим, положення частини шостої статті 31 законопроекту щодо обов'язку органу з визначення технічної прийнятності бути членом національної організації органів з визначення технічної прийнятності та <i>виконувати всі її правила та рішення</i> відповідають аналогічним положенням Регламенту № 305.</p>

1	2	3
<p>прийнятності, встановленого відповідно до частини третьої статті 19 цього Закону;</p> <p>за домовленістю з європейською організацією органів з визначення технічної прийнятності забезпечує вільний доступ в електронному форматі на порталі Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва до текстів європейських документів з визначення прийнятності та посилань на висновки про технічну прийнятність, видані органами з визначення технічної прийнятності, що є членами зазначеної організації;</p> <p>співпрацює з національним органом стандартизації України з питань розроблення національних стандартів для цілей застосування цього Закону щодо будівельної продукції.</p> <p>5. Організаційне забезпечення діяльності національної організації з визначення технічної прийнятності здійснюється виконавчим секретаріатом.</p> <p>6. <i>Орган з визначення технічної прийнятності зобов'язаний бути членом національної організації органів з визначення технічної прийнятності та виконувати всі її правила та рішення.</i> Орган з визначення технічної прийнятності вважається членом національної організації органів з визначення технічної прийнятності з дня видачі свідоцтва про його призначення.</p> <p>7. З анулюванням свідоцтва про призначення органу з визначення технічної прийнятності припиняється членство відповідного органу з визначення технічної</p>		

1	2	3
<p>прийнятності в національній організації органів з визначення технічної прийнятності.</p>		
<p>ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>...</p> <p>2. Внести зміни до таких законів України:</p> <p>...</p> <p>б) у Законі України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, № 21, ст.144 із наступними змінами):</p> <p>...</p> <p>в) абзац 11 частини шостої статті 44 викласти у редакції:</p> <p>«У разі несплати штрафу в зазначений строк примусове виконання постанов про накладення штрафу здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження».</p>	<p>8. Змінами, що пропонуються до частини шостої статті 44 Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» передбачається визначити орган, до повноважень якого належить примусове виконання постанов про накладення штрафу у разі його несплати в установленій строк – центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб). Це не враховує вимог частини першої статті 5 Закону України «Про виконавче провадження», за якою примусове виконання рішень покладається на органи державної виконавчої служби (державних виконавців) та у передбачених цим Законом випадках на приватних виконавців, правовий статус та організація діяльності яких встановлюються Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів».</p>	<p>Законопроектом передбачено здійснення державного ринкового нагляду і державного контролю за будівельною продукцією відповідно до вимог Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.</p> <p>Закон України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» встановлює правові та організаційні засади здійснення державного ринкового нагляду і контролю нехарчової продукції.</p> <p>Відповідно до Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» законодавство України про державний ринковий нагляд і контроль продукції складається з цього Закону, Закону України «Про загальну безпечність нехарчової продукції», інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини в цій сфері, у тому числі технічних регламентів (стаття 3 Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції»).</p> <p>Згідно статті 7 Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» суб'єкти господарювання під час здійснення державного ринкового нагляду та контролю продукції мають право, у тому числі <i>вживати за власною ініціативою заходів щодо запобігання та уникнення ризиків, які становить продукція, що надається ними на ринку, забезпечення відповідності цієї продукції</i></p>

1	2	3
		<p><i>встановленим вимогам та усунення порушень вимог, встановлених цим Законом та Законом «Про загальну безпечність нехарчової продукції».</i></p> <p>Крім того, суб'єкти господарювання зобов'язані при здійсненні господарської діяльності ефективно взаємодіяти між собою під час вжиття обмежувальних (корегувальних) заходів, передбачених цим Законом (частина друга статті 8 Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції»).</p> <p>Відповідно до обов'язків виробників та розповсюджувачів, встановлених статтями 8, 9 Закону України «Про загальну безпечність нехарчової продукції», зокрема:</p> <p><i>якщо їм стало відомо або має бути відомо на підставі наявної в них інформації, що продукція, яку вони ввели в обіг (розповсюдили), становить ризики для споживачів (користувачів), несумісні із загальною вимогою щодо безпечності продукції, негайно повідомляти про це відповідний орган державного ринкового нагляду, в тому числі про вжиті заходи із забезпечення безпечності такої продукції;</i></p> <p>співпрацювати (в межах своєї діяльності) з органами державного ринкового нагляду з питань вжиття заходів щодо уникнення ризиків, які становить продукція, що була поставлена або постачається ними.</p> <p>Також Законом України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» встановлено повноваження органів ринкового нагляду, права та обов'язки посадових осіб, які здійснюють державний ринковий нагляд і контроль продукції, а також заходи, що вживаються органами державного ринкового</p>

1	2	3
		<p>нагляду, а саме:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) перевірки характеристик продукції, у тому числі відбір зразків продукції та їх експертиза (випробування); 2) обмежувальні (корегувальні) заходи, що включають: <ol style="list-style-type: none"> а) обмеження надання продукції на ринку; б) заборону надання продукції на ринку; в) вилучення продукції з обігу; г) відкликання продукції; 3) контроль стану виконання рішень про вжиття обмежувальних (корегувальних) заходів; 4) попередження органами ринкового нагляду споживачів (користувачів) про виявлену цими органами небезпеку, що становить продукція. <p>Разом з тим, статтею 12 Закону «Про загальну безпечність нехарчової продукції» встановлено обмежувальні (коригувальні) заходи із забезпечення безпечності продукції, що вживаються органами державного ринкового нагляду.</p> <p>Отже, законодавством в сфері державного ринкового нагляду питання повноважень органів державного ринкового нагляду, а також суб'єктів господарювання у цій сфері є врегульованим, тому більш чітке визначення повноважень органів державного ринкового нагляду є не доцільним.</p>